

वेदारं नेत्रयोर्युक्त्वा न्नकारं सर्वसन्धिषु ।
मकारमस्त्रमुद्दिश्य मन्त्रमूर्तिर्नपेद् व्युधः ॥ ९॥

अपि मर्गा इन्तं तत् सर्वदिक्षु विनिर्दिशेत् ।
ॐ विष्णवे नम इति ॥ १० ॥

आत्मानं परमं द्यायेद् द्यैयं षट्शक्तिभिर्युतम् ।
विधातेजस्तपोमूर्तिभिर्भक्तैः मन्त्रमुदाहरेत् ॥ ११ ॥

ॐ हरिर्विदध्यान्मम सर्वरक्षां
न्यस्ताद्विपन्नः पतंगेन्दुपृष्ठे ।

हरिश्चासिगादैषु व्याप -
पाशान् एधानोऽष्टगुणोऽष्टबाहुः ॥ १२ ॥

क्षेत्रेषु मां रक्षतु मत्स्यमूर्ति -
यादौ गणेशोऽथ वरुणस्य पाशात् ।

क्षेत्रेषु मायावरुणाग्रनोऽप्यात्
त्रिविधमः प्रोक्तु विश्वरूपः ॥ १३ ॥

दुर्गोऽष्टव्याजिमुखादिषु प्रभुः
पायानृसिंहोऽसुरयूथपारिः ।

विमुञ्च्यते यस्य महाहासं
दिशो विनेदुर्न्यपतंश्च गर्भाः ॥ १४ ॥

रक्षत्सर्वौ मर्दानि यज्ञक्षयः
स्थं दं द्रव्योन्नीतधरो पराहः ।

शमोऽद्विद्वेषु यथा विप्रवासे
सलक्ष्मणोऽप्याद् भरताग्रभैः स्मात् ॥ १५ ॥

आमुग्रधर्मादिप्रलात् प्रमादा-
नारायणः पातु नरेश्वर हासात् ।

एतत्स्वययोगाद्य योऽनाथः
पायाद् गुणेशः क्षिपतः कुर्मजन्धात् ॥१६॥

अनात्पुत्रारोपितु कामदेवा-
द्वयशीर्षा मां पथि देवहेलनात्
देवर्षिपर्याः पुत्रमार्थनान्तरात्
दूमो हरिमां निरयादेशेषात् ॥१७॥

दन्तपन्तरिर्भगवान् पात्सपृथाद्
दुन्दुद् लयाद्दृषत्तौ निर्जितात्मा ।

यज्ञश्च लोकाह्वयताञ्जनान्ताद्
जलो गणात् क्रोधवशाद्देहीन्द्ः ॥१८॥

द्वैपायनो भगवान् प्रजोधाद्
बुद्धिस्तु पापन्डगणात् प्रमादात् ।

डिल्डः कुलैः डालत्रालात् प्रपातु
धर्मापनायोरुक्तावतारः ॥१९॥

मां केशवो गद्या प्रातरध्याद्
गोविन्द आसङ्गपमात्तपैरुः ।

नारायणः प्राह उदात्तशक्ति-
मर्धयन्दिने विष्णुररीन्द्याणिः ॥२०॥

देवोपराल्ले मधुहोत्रधन्वा
सायं त्रिधाभावतु माधवो माम् ।

दोषे ह्यपीकेश उक्ताद्यरात्रे
निशीथ अक्रीडपतु परमनाथः ॥२१॥

श्रीवत्सदामापररात्र एशः
प्रत्युष एशोऽसिधरो ज्जनादनः ।

दामोदरोऽप्याहनुसन्धय प्रभाते
विष्णेश्वरो भगवान् कालमूर्तिः ॥२२॥

सङ्गं युगान्तानलतिग्मनेमि
भ्रमत् समन्ताद् भगवत्प्रयुक्तम् ।

दन्दिधि दन्दिधिरिसेन्यमाशु
कक्षं यथा वातसर्पो हुताशः ॥२३॥

गदोऽशनिस्पर्शनविस्कूलिङ्गे
निस्फिष्टि निस्फिष्ट्याजितप्रियासि ।

कुष्माण्डवैनायक्यक्षरक्षो-
भूतग्रहांश्चूलाय चूर्णयारीन ॥२४॥

त्वं चातुघानप्रमथप्रैलमातृ-
पिशाराविप्रग्राहदौरदृष्टीन् ।

दरेन्द्रे विद्यापय क्षुण्डापुरितो
लीमस्वर्नोऽरेर्दृष्टयानि कम्पयन् ॥२५॥

त्वं लिभदारासिवरारिसेन्य-
मीशप्रयुक्तो भ्रम दिग्दिग्दिग्दिग् ।

अक्षुषि यमञ्जलयन्द छाद्य
विषामधीनां हर पापयक्षुषाम् ॥१६॥

यन्नो भूयं ग्रहैर्भ्योऽभूत् द्वैतुर्भ्यो गृह्य भैव य ।
सरीसृपैर्भ्यो दंष्ट्रैर्भ्यो भूतैर्भ्योऽहोर्भ्य भैव वा ॥१७॥

सर्वाण्यैतानि भगवन्नामरूपास्त्रुडीर्त्ननात् ।
प्रयान्तु संक्षयं सद्यो ये नः श्रेयः प्रतीपकाः ॥१८॥

गर्हो भगवान् स्तोत्रस्तोत्ररक्षन्धोमयः प्रभुः ।
रक्षत्यशेषदृष्टैर्भ्यो विष्वक्शैमः स्वनामलिः ॥१९॥

सर्वापद्भ्यो इरेर्नामरूपयानायुधानि नः ।
बुद्धिदण्डियमनः प्राणान् पान्तु पापदलूषणाः ॥२०॥

यथा हि भगवानैव परस्तुतः सदसस्य यत् ।
सत्यैर्नामैर्न नः सर्वे यान्तु नाशमुपद्वाः ॥२१॥

यथैकात्म्यानुलावानां विकल्परहितः स्वयम् ।
भूषणायुधालिकाप्या धत्ते शक्तीः स्वमायया ॥२२॥

तेनैव सत्यमानेन सर्वज्ञो भगवान् हरिः ।
पातु सर्वैः स्वरूपैर्नः सदा सर्वत्र सर्वगः ॥२३॥

विद्विषु दिद्वुर्ध्वमर्धः समन्ता-
दन्तर्जहिर्भगवान् नारसिंहः ।

प्रहापर्यल्लोडभयं स्वनेन
स्वतेजसा ग्रस्तसत्रस्तलेभः ॥२४॥

मर्धापिन्नदमाप्यातं परं नारायणाल्मकम् ।
विज्ञेयस्यञ्जसा येन दंशितोऽसुरयूथपान् ॥२५॥

अथैतद् धारयमाणास्तु यं यं पश्यति व्यक्षुषा ।
पदा वा संस्पृशेत् सद्यः साध्यसात् स विमुख्यते ॥३६॥

न कुलस्थिते भयं तस्य विद्यां धारयतो भवेत् ।
शब्दस्युग्रहादिलक्ष्यो व्याघ्रादिन्यथ्य इदं चित् ॥३७॥

धर्मां विद्यां पुरा इस्थितुं कौशिको धारयन् द्विजः ।
योगधारणया स्वाकां कर्हौ स मरुदन्विनि ॥३८॥

तस्योपरि विमानेन गन्धर्वपतिरैकदा ।
ययौ चित्ररथः स्त्रीनिवृत्तौ यत्र द्विजक्षयः ॥३९॥

गगनाब्ज्यपतत् सद्यः सविमानो ह्यवा इशिराः ।
स वालपिल्लपयनादस्थीन्याधाय पिस्मितः ।
प्रास्य प्रायीसरस्वत्यां स्नात्वा धाम स्वमन्यगात् ॥४०॥

श्री शुक्ल उवाच

यं धिं शृणुयात् काले यो धारयति सादृतः ।
तं नमस्सन्ति लूलानि मुख्याति सर्वतो भयात् ॥४१॥

अथैतां विद्यामधिगतो विश्वरूपाश्चतस्रुः ।
त्रैलोक्यलक्ष्मीं बुभुञ्जे विनिर्जित्य मृद्वैः सुरान् ॥४२॥

। इति श्रीनारायणस्य सम्पूर्णम् ।

આ પાઠ કરવા માટે જનનું પાત્ર
ભરીને લેમાં જમણા હાથની ઓફ આંગળી
રાખીને પૂરો નારાયણકવચ કરવો અને
પાઠ થયા પછી જલ લઈ લેવું.

આ નારાયણ કવચનો મિલ્ય પાઠ કરવાથી
દેન, યશ અને સંપત્તિમાં અભિપ્રુદ્ધ થાય છે.
અને સ્વાસ્થ્ય પણ શાસ્ત્ર રહે છે.